

Рубой ва дубайтаҳо

АЗ ГАНЧИНАИ ХАЛҚ

Болои Ҳисору каппаҳои мағасӣ,
Ин бачаи ҳисорию кабки қафасӣ.
Ман гуфта будам, туро гирам бо ҳавасе.
Аз ман, ки чудо шудӣ, ба мақсад нарасӣ.

Як даста гулам дар раҳи Файзободаст,
Мурғи дилакам ҳамеша дар фарёдаст,
Модар бошад, сӯхбати мо ободаст,
Модар нестаст, умри ширин барбодаст.

Сӯзани сарам фитоду зангор гирифт,
Ин мардаки зандида маро ёр гирифт.
Ин мардаки зандидаи болиндидагӣ,
Вой аз мани н-осудаи рӯзнодидагӣ.

Дар дари мактаб қади баланта садқа,
Чор дона китоби дар бағалта садқа.
Чор дона китоб дорию дарс мегӯӣ,
Ду қоши сиёҳи сарбасарта садқа.

Борони баҳору алафои ошӣ,
Эй отаи чон, ту дар кадом роҳ бошӣ?
Бошӣ-бошӣ, соқу саломат бошӣ
Бо гардани мо сояи давлат бошӣ.

Эй ёр, кучо чуфт кунӣ, нон бубарам,
Дар коса шаробу кабки бирён бубарам.
Гар ташна шавӣ, мижа занам, об диҳам,
Гар монда шавӣ, ба остинам бод диҳам.

Дар гӯшаи мошина суворӣ, ҷӯраҷон,
Қалам зиҳи гӯш, комсамоли, ҷӯраҷон.
Мардум меган: ёр надорӣ, ҷӯраҷон,
Ёри ту манам, хабар надорӣ, ҷӯраҷон.

Ман садқа шавам ба чашми фирӯзаи ту,
Як бўса бидеҳ, намешканад рӯзаи ту.
Мардум гиран рӯза ба соли сӣ рӯз,
Сӣ рӯзаи ман садқаи як бўсаи ту.

Эй бор худо, кабк кунӣ ё боша,
То паҳлу кашам кучое ҳешам боша.
Отаи маро ақлу фаросат боша
Партофтани як духтар чӣ хочат боша?

Аз хона баромадам, самандар мерам,
Кулчам тори сар, пешаки аскар мерам.
Аскар мегуд: «Ҳамшаҳриё бисёраст,
Як парча хати шумо ба ман даркораст!»

Эй отаи ҷон, хоната бонӣ мекунам,
Ҳокистари кӯчата кулоли мекунам.
Ҳокистари кӯчаат кулоли ки нашуд.
Ман монда равам, хоната холи мекунам.

Эй бе́ди ба́ланд, ба́ланд ба́рои чӣ шавад?
Эй ака́и чо́н, аз да́р да́роӣ чӣ шавад?
Аз да́р, ки да́роӣ, хо́на пу́рнур шавад,
Да́сто ҳа́ма ча́мъу ду́шма́но ку́р шавад

Ма́н су́хтаму су́хтаро ме́монам,
Хокиста́ри қа́ди ку́чаро ме́монам.
Хокиста́ри ку́чаро ки́ҳо бо́д куна́д?
Ин чи́гари су́хтаро ки́ҳо шо́д куна́д?

**Гирдоварандагон Х. МУҲИБОВ,
Р. МУСУЛМОНҚУЛОВ**